

РЕШЕНИЕ

№ 19215

гр. София, 04.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 27.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **3309** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.87 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. М., гражданин на С. ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение №1988 от 27.02.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да му се предостави бежански статут и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата съображения –се моли същата да бъде уважена. На първо място се подчертава, че е допуснато нарушение на процесуалните правила /т.ІІ/, изразяващо се в това, е не е съобразен чл.14 от АПК. Касае се за лице невладеещо български език, поради което формално му е определен преводач. Лицето не е запознато в детайли с процедурата вкл. не е бил конкретно зададен въпроса дали е бил задържан или е имал проблеми с държавата си, като де факто такива е имало, поради отклонението от военна служба. На следващо място се визира нарушение на материалния закон. Подчертава се, че кандидата е в опасност, защото се е отклонил от военна служба. Има опасност от преследване по тази причина, ако се завърне в страната си. Това набиране на войници на религиозен и политически принцип води и до съответното преследване по тази причина, което е основание за закрила. Прави се и довод, че не е съобразен принципа забрана за връщане. Не е преценена правилно обстановката в страна по произход. Лицето е живяло в зона с активен въоръжен конфликт и безогледно насилие. Има позоваване на доклад от 10.09.2024г. на Съвета по правата на човека към ООН, в който се предупреждава, че войната в С. се засилва. Касае се за ситуация на гражданска война- термин според съдебната практика на СЕС, дефиниран по дело С-285/12 и дело С-465/07г, свързан с висока смъртност на цивилното население. На последно място се сочи, че решението не е съобразено с целта на закона, поради което също е незаконосъобразно. Има позоваване на доклади на УНИЦЕФ. С оглед това –се моли

да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят, чрез адв. Б., поддържа жалбата си и моли да се уважи.

Ответната страна, чрез юр.к.Г., оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

Жалбоподателят в съдебно заседание по същество лично разяснява, че от години живее с баща си и братя си в палатков лагер в Ракка. Излизането извън него не е безопасно, както и извън града. Властите влизат и излизат, когато си искат в лагера. Чул е, че са отвлечени деца от лагера, за които е искано откуп. Не могат да си позволят да го напуснат, защото нямат къща и средства. Положението след падането на режима е още по-сложно. В кюрдската армия има отделни групировки. Лично той не сочи да е имал проблеми или да е задържан.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЧНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ НАМЕРИ СЛЕДНОТО:

Жалбата от 21.3.2025г. по отношение на връчване от 07.3.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, доколкото акта го засяга, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

В тази връзка се констатира следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила с вх. № ОК-13- 1830/16.09.2024 г. на РПЦ - С., до председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ-МС), от А. А. М., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А., С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установен въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като чужденецът не е представил документ, удостоверяващ неговата самоличност. По-късно е представил фотокопие на преписка за актуално състояние на гражданин.

В хода на проведеното с кандидата интервю с рег. № УП 23721/19.09.2024г., той е посочил, че е допусната грешка по време на регистрацията му в РПЦ-О. купел в изписването на фамилното му име и рождената му дата. Твърди, че фамилното му име се състои от де думи, а именно А. Х. и че е [дата на раждане] а не както е регистриран, [дата на раждане] За нуждите на производството чужденецът е предоставил представил фотокопие на преписка за актуално състояние на гражданин. Както е видно представения документ не е в оригинал, и по административната преписка не може да бъде извършена корекция на рождената дата и фамилното име на чужденеца.

Чуждият гражданин е информиран писмено на разбираем за него език в присъствието на преводач за процедурата, която ще се следва, за неговите права и задължения, за последиците от неспазването на задълженията му или за отказа да сътрудничи на длъжностните лица на ДАБ при МС, както и за организациите, предоставящи правна и социална помощ на чужденци, търсещи международна закрила в Република България.

На 19.09.2024г. с А. А. М. е проведено интервю, въпросите и отговорите са обективирани в Протокол с рег. № УП 23721. Сирийският гражданин заявява, че е напуснал С. преди тринадесет /13/ дни от датата на проведеното с него интервю, нелегално, в посока Турция, с трафикант и група", с непознати хора. В Турция останал пет /5/ дни и влязъл нелегално на територията на Република България.

Причината за напускане е липсата на сигурност и безопасност в С. и за да може да работи в България. Разказва, че е роден в [населено място], обл. Д. А.. До 2011г. живял в [населено място], след което семейството му се мести в обл. Ракка, на палатка. Твърди, че постоянно се местели с палатката в областта. Посочва, че и до сега неговото семейство живее на палатка в обл. Ракка. Заявява, че имало палаткови лагери, но било забранено влизането в тях. Семейството му не е влизало в тези лагери, защото условията за живот били лоши. Последно напуснал С. от обл.

Ракка, [населено място]. Твърди, че неговото семейство било подпомагано от представители на международни организации като ВКБООН, Червен кръст и ООН, със символична сума пари, а веднъж на два месеца с храна и одеяла, възглавници и матраци. Разказва, че е учил до четвърти клас и спрял защото войната започнала и имало много отвлечения. Работил в С. като строителен работник. Освен той никой друг от семейството му не работел и той затова напуснал С., за да може да работи в България и да изпраща пари на семейството си в С.. Посочва, че в момента обл. Д. А. се управлява от Редовната армия, а обл. Ракка от 2014г. се управлява от кюрдските сили. Заявява, че преди една година е започнало напрежение между хората и кюрдите. Кюрдите ги тормозели, мобилизирали ги задължително и ги изпращали на предна линия да воюват, затова баща му решил молителят да напусне. Твърди, че него лично не са го търсили, но всички останали живущи били спирани и тормозени от кюрдите. Твърди, че семейството му е нямало финансовата възможност да напуснат всички заедно, а той бил най-големият от братята и сестрите си и затова напуснал С.. Не можел да се върне заради задължителната мобилизация. Търсещият международна закрила декларира, че не е имал проблеми основани на етническата му принадлежност и изповяданата от него религия в страната му по произход, както и не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С.. Допълва, че никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан.

От изложената от А. А. М. бежанска история се установява, че не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, а именно: по причини основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. При провеждане на интервюто няма нито един наведен довод от търсещия международна закрила, че в държавата му по произход е бил преследван по някои от посочените критерии в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. До приключване на административното производство не са представени и доказателства, сочещи, че в С. чужденецът е бил преследван или има опасност от бъдещо преследване по причини свързани с неговата раса, религия, националност, изразено политическо мнение или принадлежност към определена социална група.

Визирано е, че едно от условията за признаването на статут на бежанец по смисъла на член 1, буква А от Женевската конвенция е наличието на причинно-следствена връзка между причините за преследване, а именно раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, и актовете на преследване или липсата на закрила срещу такива актове".

Прието е, че сирийският гражданин не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване от страна на държавата, от партии които контролират държавата или значителна част от нейнаа недържавни субекти, включително международни организации могат или не искат да предоставят закрила срещу преследване.

Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, „в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. Опасенията от преследване и наказание за дезертиране или опит за бягство от военна служба сами по себе си не представляват основателни опасения от преследване по смисъла на дефиницията. От друга страна дезертьорството или опитът за бягство от военна служба не изключва възможността лицето да е бежанец и дадено лице, освен че е бежанец, може да е и дезертьор или беглец от военна служба. Очевидно, лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец. То, обаче, може да е бежанец, ако дезертьорството или

бягството от военна служба се съпътства от други значими за него мотиви да напусне или да остане извън страната си, или ако то има други причини, които се покриват с определението за основателни опасения от преследване".

Подчертано е, че от доказателствата по преписката изразеното нежелание от страна на кандидата да бъде мобилизиран, не е съпътствано от други значими за него мотиви да напусне страната му на произход. Хипотетичните твърдения на молителя, че може да бъде мобилизиран са приети като недостатъчни, за да се направи извода, че същият се нуждае от международна закрила, тъй като вероятността да бъде мобилизиран, не обосновава автоматично наличието на реална заплаха от преследване.

Направен е извода, че не се установява сирийският гражданин основателно да се страхува от преследване в държавата си по произход, а от друга, това преследване да е по причина неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо убеждение. В хода на проведеното с чужденеца интервю, от негова страна не са изложени обстоятелства, сочещи за наличието на някое от обстоятелствата, предвидени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ във връзка с чл. 8, ал. 4 и, ал. 5 от ЗУБ. Анализът на заявените обстоятелства сочи, че твърденията на кандидата за международна закрила не попадат в предметния обхват на ЗУБ, тъй като А. А. М. не твърди да изпитва страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение и изтъкнатото като причина да напусне С., не може да бъде квалифицирано като преследване спрямо чужденеца по смисъла на чл. 8, ал. 2-5 от ЗУБ, или като риск от осъществяване на такова спрямо него. Персонално спрямо сирийския гражданин в държавата му по произход не е упражнявано насилие и лично не е бил обект на репресии. От изложените от чужденеца твърдения, той не е имал проблеми, нито с официалните власти в С., нито с други субекти по чл. 8, ал. 3 от ЗУБ.

Статут на бежанец се предоставя единствено на лично основание, при наличие на преследване по някоя от хипотезите на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, които условия в конкретния случай не са изпълнени. Чужденецът не е бил политически ангажиран, в настоящия случай търсещият международна закрила не е обосновал твърдения за осъществено спрямо него преследване по някои от причините посочени в чл. 8, ал. 1 във вр. с ал. 4 от ЗУБ. Не се констатира да са нарушени основни негови права -или да е осъществена съвкупност от действия, които доведат до нарушение на основните му права, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост.

Съгласно ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация. За да се квалифицират като преследване по смисъла на чл. 8 от ЗУБ, тези действия следва да се основават на причините посочени в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ. Твърденията му не съдържат информация за осъществено спрямо него преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 - 5 от ЗУБ във вр. с чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, както и риск за бъдещо такова. От заявената от чужденеца бежанска история не се установи и наличието на наказателно преследване или наказание за отказ да отбие военната служба в държавата му по произход.

Направен е извода, че не се установяват опасения за сигурността на живота на молителя в С., които да са относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставяне на закрила по смисъла на чл. 8 от ЗУБ.

За търсещия международна закрила липсват предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България.

От заявените в хода на административното производство факти и обстоятелства не се доказва наличие на преследване или основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическото му мнение и/или убеждение. Липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Така е прието, че искането за статут на бежанец следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Търсещият международна закрила не прави обосновани изявления за наличието на реална опасност от тежки посегателства във връзка с възможността за прилагането на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Съгласно посочената разпоредба, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание.

Твърдения, релевантни с горепосочената норма от ЗУБ сирийският гражданин не е направил. Въз основа на заявеното от него, не може да се формира извод, че той е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход по причина на -реална опасност от смъртно наказание или екзекуция, изтезание, нечовешко или унизително отнасяне или наказание.

Не се установява наличието на реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Според тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07, понятията „смъртно наказание“, „екзекуцията“, както и „изтезание, нечовешкото или унизителното отнасяне или наказание, наложени от държавата му на произход“ използваните в член 15, букви а) и б) от Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила (Директива 2011/95/ЕС) - обхващат ситуации, при които молителят за субсидиарна закрила е специфично изложен на опасността от определен вид посегателство. Разписаните в чл. 15, букви а) и б) от Квалификационната директива понятия и в чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, обхващат ситуации, в които кандидатът за международна закрила е изложен на риск именно от конкретен вид посегателство. Обстоятелства, които в настоящия случай не се установяват по отношение на сирийския гражданин. Докато, посегателството, дефинирано в член 15, буква „в“ от Директива 2011/95/ЕС, изразяващо се в „тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт“, обхваща една по-обща опасност от посегателство.

Така е прието, че лицето не е напуснало С. поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, вкл. не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, тъй като не е заявил наличието на проблеми, както с официалните власти, така и с която и да било групировка на територията на С.. Прямо сирийския гражданин не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската история на чуждия гражданин не е подкрепена от доказателства в този смисъл.

Въз основа на изложеното е направен извода, че не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

При разглеждане на основанията за предоставяне на хуманитарен статут по реда на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ ответникът е визирал, че следва да се съобрази Решение на СЕС от 17 февруари 2009 г. по дело C-465/2007 г., както и тълкуването на дефинираното понятие за "посегателство" в чл.15, б. в от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС) относно минималните стандарти за условията -за предоставяне на статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила, изразяващо се в "тежки и лични заплахи срещу живота или личността" на молителя, обхващащо една по-обща опасност от посегателство като се имат предвид в по-широк план "заплахи срещу живота или личността" на цивилно лице, а не определено насилие. Тези заплахи са присъщи на обща ситуация на "въоръжен вътрешен или международен конфликт".

В практиката си Съдът на Европейския съюз формулира Така наречен; концепция за "подвижната скала", т.е. колкото по-способен е международна закрила да докаже, че е специфично засегнат поради личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на насилие, която се изисква, за да може той да търси хуманитарен /субсидиарната закрила/. По изключение, степента на насилие може да достигне толкова висока интензивност, че цивилно лице да се излага на реална опасност да претърпи посочените тежки посегателства поради самия факт на присъствието си на територията на съответната държава или регион. Разбирането на Съдът на Европейския съюз за "обща опасност" е сходно с признаването в съдебната практика на Европейския съд по правата на човека във връзка с член 3 от Европейската конвенция за правата на човека на възможността да се твърди, че дадено лице е изложено на реална опасност от тежки посегателства просто поради присъствието му в ситуация, характеризираща се с изключително висока степен на насилие и реална заплаха за ограничаване на неговите основни човешки права. В Ръководство, издадено.. от Европейската служба за подкрепа в областта на убежището от месец юни 2019г. са цитирани две съдебни решения относно следните фактори, които трябва да бъдат взети под внимание при преценяване на нивото на насилие: смърт и наранявания сред цивилното население в резултат на

битки, включително възможна времева динамика на броя на смъртните случаи и нараняванията, брой на вътрешно разселените лица, основни хуманитарни условия в центровете за разселени лица, включително снабдяване с храна, хигиена и безопасност, и степен на "провал на държавата" в гарантирането на основна материална инфраструктура, ред, здравеопазване, снабдяване с храна, питейна вода.

Обсъдена е Справка с вх. № МД-02-78/03.02.2025г. и Справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ към ДАБ при МС относно актуалното положение в С.. Посочено е, че от съдържащата се актуална информация в горепосочената Справка с вх. № МД-02-60/29.01.2025 г. се установи следното, че на 27 ноември 2024 г. ислямистката групировка "Х. Т. ал Ш." (Hayat Tahrir al-Sham, HTS), чийто контрол преди това е ограничен до части от провинциите А. (Х.) и Идлиб, започва голяма офанзива в С. С., в сътрудничество със съюзни бунтовнически фракции. Първоначално бунтовниците превземат А. (Х.), втория по големина град в страната, на 5 декември пада [населено място], а два дни по-късно е превзет и третият по големина град в С., Х.. На 8 декември 2024 г. бунтовниците, водени от HTS, навлизат в Д., а същия ден президентът Б. А. напуска страната.

На 19 декември 2024 г. генералният секретар на ООН А. Г. говори пред репортери, потвърждавайки ангажимента на ООН да подкрепя С. през предстоящия преходен период. При служебното правителство политическият процес трябва да следва принципите, изложени в резолюция 2254 на Съвета за сигурност, която предоставя пътна карта за този преход и- призовава за прекратяване на конфликта, установяване на несектантско управление и свободни и честни избори, които да се проведат в рамките на 18 месеца. "Всички общности трябва да бъдат напълно интегрирани в новата С.", казва-г-н Г.. Специалният пратеник на ООН за С., г-н Г. П.; посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с резолюция 2254 на Съвета ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален социален договор за всички сирийци", допълва г-н Педрсен.

Към 29 декември 2024г. 94 от общо 114-те подкрепяни от Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) обществени центрове в С. възобновяват своята дейност. От 27 ноември 2024г. насам 58 500 души са се свързали с обществените центрове, за да се регистрират и да получат достъп до услугите за закрила. Според ВКБООН, в периода 8 - 29 декември 2024г. 58 400 души са се завърнали в С. (основно от Л., Й. и Турция). От началото на 2024г. (до 29 декември 2024 г.) приблизително 419 200 сирийски бежанци са се завърнали в страната, повечето от тях в Ракка (25%), А. (Х.) (20%) и Дараа (20%).

В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 2 януари

2025г., се посочва, че според оценки на Комисариата, от 8 декември 2024г. насам 115 000 сирийци са се завърнали обратно в С.. Тези данни се основават на публични изявления на приемащите страни, контакти с имиграционните служби от вътрешността на С., както и на граничен мониторинг, извършван от ВКБООН и партньорски организации. По отношение на официалните изявления, на 30 декември 2024г. Турция съобщава, че 35 114 сирийци са се завърнали доброволно от 8 декември 2024 г. насам. Турският министър на вътрешните работи също така отбелязва, че за да се осигури безпроблемен и ефективен процес, шест активни гранични пункта вече работят денонощно с общ дневен капацитет за обработка на 19 000 лица, което е значително увеличение от предишния капацитет от 3020 души. Правителството също така потвърждава, че в периода 1 януари - 1 юли 2025 г. ще бъдат организирани визити за посещения през два гранични пункта (Zeytindali/Jinderes в Х. и Ğobanbey/AI Rai в К.). Правителството на Й. също съобщава, че повече от 22 000 сирийци са влезли в С. през Й., 3100 от които са регистрирани бежанци. Към 27 декември 2024 г. 664 000 души остават новоразселени в С. от началото на декември, /5% от които жени и деца. Същевременно, около 486 000 вътрешно разселени лица вече са се завърнали в районите си на произход.

От справка с вх. № МД-02-78/03.02.2025г. е видно, че от 26 ноември 2024г. насам екипите за обезвреждане на взривни боеприпаси са идентифицирали 120 минни полета и точки на наличие на боеприпаси в Идлиб, А., Х., Д. А. и Л. и са извършили 516 операции по разчистване на 914 експлозивни предмета.

Към 23 януари 2025г. ВКБООН съобщава, че от 8 декември 2024г. насам близо 210 000 сирийци са се завърнали обратно в страната. Тази цифра включва завръщането на повече от 20 100 сирийски бежанци от Й. от 8 декември, 91 % от които се завръщат в С. зя първи път. В Л. ежедневните пресичания на официалните гранични пунктове продължават със среден интензитет от 1000 до 1500 души на ден, а повечето завърнали се от Турция лица посочват А., Идлиб, Д. и Х. като техни провинции по произход.

С оглед на горното се констатира, че не се установяват разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности (СЕО) от 17 февруари 2009 г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл. 15, б. „в" от Директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Съгласно постановеното от СЕО Решение от 17 февруари 2009г., наличието на подобна заплаха по изключение може да се счита за установена, когато степента на характеризиращото въоръжения конфликт безогледно насилие в страната достигне до такова високо ниво, че със сериозни и потвърдени основания да се смята, че цивилно лице със факта на пребиваване, е изложено на реална опасност да претърпи тежки и лични заплахи. Изложените

мотиви в постановеното на 17 февруари 2009г. Решение на Съда в Л. по дело № С - 465/07, на чл. 15, б. "в" от Директива 2004/83/ЕО (Директива 2011/95/ЕС), касаещи силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт, се преценяват от компетентните национални органи, до които е подадена молбата, или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт.

Визирано е, че може да се направи извод, че за А. А. М. не съществува реален риск от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ, поради което искането за международна закрила и в тази част е неоснователно. Предвид оценяването, че в конкретния случай няма добре обосновани опасения от преследване и индивидуализиране на заплахата за живота на кандидата за международна закрила, за да са налице предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут, безогледното насилие в С. следва да е изключително, каквото от съдържащата се информация не се установява. Не се констатира и спрямо чужденеца да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. да бъде изправен пред реален риск от тежки посегателства, релевантни за предоставяне на хуманитарен статут. Прието е, че не се установява кандидата да е бил преследван или да има бъдещ риск от преследване от страна на държавата, както и не се констатира негативни последици спрямо него, поради единствения факт на напускане на С. - доброволно и по собствена воля.

С оглед на съдържащата информация, изложена по-горе относно актуалната ситуация в държавата на произход на търсещия международна закрила са налице безспорни данни, че в страната обстановката е овладяна до степен, която да осигури приемливо ниво на сигурност за населението. Съществува възможност за установяване на територията на С. и конкретно в [населено място], където е живял чуждият гражданин, като същевременно би могъл да се ползва спокойно от закрилата на официалните власти. Въпреки че в някои части на територията на С. положението е нестабилно и напрегнато, са започнали процеси на стабилизиране на обстановката и функциониране на обществените услуги. Предвид посочените обстоятелства се установява, че не са налице данни в [населено място] да съществува реален риск сирийският гражданин да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като може спокойно да пътува и да получи достъп до тази част на държавата, както и може основателно да се очаква да се установи там. Подчертано е, че в С. са членовете на семейството на кандидата.

Въз основа на изложеното –ответникът е приел, че не е налице насилие, което да се приеме за достигащо нива, обосноваващи предоставяне на закрила на гражданите. На територията на С., на основание чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Напротив - за тази страна дават основание да се приеме, че обстановката власт на Б. А. е по-скоро

сравнително спокойна. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в общественно-политическия живот в С., която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. От фактическа страна няма индикации за това, че след идването на власт на новите управляващи в страната са настъпили преследвания на лица, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, или нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост - основания по чл. 8 от ЗУБ. Информацията от приложената справка и от различните информационни източници не сочи в С. да са регистрирани масови случаи на физическо или психическо насилие, правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни, да е налице отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание, наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца - основания по чл. 8 от ЗУБ. Смяната на властта не е довела до налагане или прилагане на смъртни наказания или екзекуции, или на изтезания, нечовешко или унижително отнасяне или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилни лица поради безогледно насилие - основания по чл. 9 от ЗУБ. За сега тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни, като в тази насока са и информациите от множество общодостъпни средства за масово осведомяване.

За търсещия международна закрила липсват предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по смисъла на чл. 9, ал. 6, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен хуманитарен статут в Република България.

Относно приложението на чл. 9, ал. 8 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут по други хуманитарни причини, следва да се обсъдят следните обстоятелства. Под "други причини от хуманитарен характер" по смисъла на чл. 9, ал. 8 ЗУБ се има предвид не всяка причина независимо от нейното естество. Хипотезата урежда останалите случаи, различни от изрично предвидените в ал. 1, въз основа на които да се установява същата по интензивност реална опасност от тежки посегателства срещу личността на чужденеца при завръщането му в държавата по произход. Такива твърдения не са изнесени от кандидата за закрила. Предоставянето на статут по чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, който предвижда такава възможност с оглед други причини от хуманитарен характер, както и по причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, не може да се -обсъжда изолирано, а следва да се свърже с общата рапоредба на чл. 9, ал. 1 от ЗУБ.

Изброяването на случаите, които обосновават невъзможността на чужденеца да пребивава в държавата по произход, не е изчерпателно. Що се отнася до хуманитарните причини- с оглед на които може да се вземе решение за предоставяне на закрила в Република България съгласно чл. 9, ал. 8 от ЗУБ, те трябва да са от такова естество, че да разкриват реална опасност от посегателство върху личността на чужденеца, който кандидатства за получаването на статут, които не се установяват по отношение на търсещия закрила.

С оглед изложеното е отхвърлена в цялост молбата за закрила.

В СЪДЕБНОТО производството е представена нова актуална справка от ответника от 19.05.2025г., както и от оспорващия извадки за състоянието в С. вкл. съдебно решение на АССГ.

От ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Ответникът по чл.75 от ЗУБ е компетентен орган да се произнесе по молбата за закрила, поради което е постановил валиден индивидуален административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива. С кандидата е проведено интервю /л.163/ на разбираем за него език. Не се споделя тезата, че не е разбрал конкретен въпрос, поради което не е отговорил акуратно. Следва да се подчертае, че на лицето в съдебно заседание, видно от протокола от 27.05.2025г. е дадена възможност да изложи отново конкретните причини за напускане на страната и същите напълно изключват наличието на преследване по отношение на лицето, на признак основание за закрила по ЗУБ. Причината да напусне е взетото семейно решение като най-голям син, да обезпечи семейството, чрез работа в европейска държава. Отделно има противоречие и то съществено в бежанската история, представена пред съда и пред ответника. Видно от изявлението пред съда- семейството живее 10 години в лагер, но пред ответника е заявено, че са живеели в палатка /като се местели в различни райони/ и са били на помощи, без да влизат в лагера, където условията били мизерни. Самите лагери били обградени и било забранено влизането в тях. Независимо от изложеното – и пред съда, и пред органа е подчертано, че семейството му е решило да го изпрати извън С., за да може да работи, за да издържа близките си.

Гореизложените доводи по същество водят до извода за неоснователност на жалбата. Обстоятелствата правилно са преценени като такива, сред които липсва основанията както за закрила по чл.8, така и по чл.9 от ЗУБ. Видно от споделеното –няма конкретна причина за напускане на страната по произход – основание за закрила. Лицето споделя общо, че търси сигурна държава, но както правилно е отразено в страната е останало семейството му. Не се твърди да има преследване, няма и такова по причина на раса, религия, националност и т.н. Правилно е констатирано, че по отношение на лицето не е установено да е упражнявано каквото и да е насилие, не е бил задържан, призоваван, съден. Няма и риск от бъдещо преследване на посочените по-горе основания, фиксирани в чл.8 от

ЗУБ, поради което обосновано е отказано предоставянето на бежански статут.

Касателно изводите за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут – съдът също ги споделя, същите са подробно изложени в оспореното решение. Няма реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание или екзекуция, нечовешко отношение и т.н.. Обосновано е маркирано, че все още има ситуация на несигурност, но не може да се твърди, че в страната по произход има безогледно насилие следствие от вътрешен въоръжен конфликт. Визирано е, че тенденциите за развитие са по-скоро положителни.

В тази връзка съдът следва да обсъди последната справка – от 19.05.2025г., видно от която от 18.02.2025г. е взето решение с участието на Сирийските демократични сили /ръководени от кюрдите/ и сирийския демократичен съвет, както и правителството за интегриране на военни сили в гражданските институции с цел мирно интегриране вкл. улесняване на завръщането на сирийските арабски бежанци и предлагането им на подходящи условия за живот. Сочи се, че новите управляващи са подложени на натиск от 3. да формират правителство с участие на различни етнически и религиозни общности. Считано към 08.05.2025г. по данни на ВКБООН около 481 730 сирийци са преминали обратно в С. от съдебни държави, също над 1 190 000има вътрешно разселени. Направен е извода, че това нещо е показател, че самите сирийци вярват в подобреното на ситуацията. От друга страна хуманитарните мисии продължават с цел подпомагане на населението вкл. и насока предоставяне на психологическа помощ. Посочено е изявлението на Президента на САЩ, че ще отпаднат санкциите срещу С., за да може страната да продължи развитието си.

Следователно от последната справка не може да се направи извода, че положението в страната е такова, че живота на лицето е застрашен или здравето му. Съобразени са проблемите и са начертани пътища за преодоляването им. Полагат се усилия от правителството в тази насока. Следва да се подчертае, че на съда от депозиранията справка по адм. дело №1122/25 му е служебно известно, че временният президент от м. март е направил изявление, че обещава да потърси отговорност на всеки замесен в нараняване на цивилни. Също на 02 март 2025г. сирийското президентство прави изявление, че формира седемчленен комитет за изготвяне на конституционна харта. Видно е, че има стремеж към възстановяване на институциите след падането на режима. Целта е да се подготви правната рамка.

Също така, видно от справката от м.02.2025г. /служебно известна на съда от дело №12929/24г., по което е докладчик/, има данни за несигурна обстановка, тъй като 60 въоръжени групи включително ИД представляват постоянна заплаха за териториалната цялост на С. и за сложна хуманитарната ситуация, но както се подчерта от последната справка – са начертани насоки за интеграция на отделните общности и намаляване на насилието. Не може да се направи извода, че има вътрешен въоръжен конфликт и безогледно насилие, при което самото присъствие

на лицето би застрашило неговия живот и цялост.

Съдът е наясно и със становището от м.01.2025г. на ВКБООН /също служебно известно/, че липсват достатъчно сигурни източници, за да се направи извода за реалната ситуация в страната по произход, но не споделя препоръката да се уважават молбите за закрила, тъй като се касае за динамични процеси, което е видно и последната справка. Наличието на основания към кандидата следва да бъде конкретно установено, за да получи закрила. Самият факт, че семейството на кандидата продължава да е на място, от където лицето си е тръгнало /а не избягало/ и лицето вече е в С.- води до извода, че обстановката не се характеризира с безогледно насилие.

Следва да се подчертае, че причината да напусне страната - не се държи на внезапно и инцидентно събитие, а на фактори с дълготрайно влияние. Конкретно причината за напускане е взетото семейно решение лицето да дойде в страна, където може да работи и подпомага семейството си. Няма причина, свързана с това, че е заплашено от мобилизиране. Правилно е отчетено, че в тази насока липсват каквито и да е данни. Отделно след падането на режима на А., ответникът е маркирал, че обстановката е променена. Дори и евентуално да съществува възможност чужденецът да бъде призован за военна служба, съгласно Глава V, § 167-168 от Наръчника по процедури и -критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН, *„в страни, където военната служба е задължителна, неизпълнението на това задължение често е наказуемо по закон. Наказанието в различните страни е различно и обикновено не се счита за преследване. лице, което е дезертирало или избягало от военна служба просто поради неприязън към военната служба или от страх от сражения, не е бежанец“*.

Следва да се допълни, че от кандидата е изключена възможността за промяната на местоживеенето на семейството в друг район, не поради причина на насилие и страх, а поради липса на средства. Всичко изложено обосновава правилната констатацията на ответника, че не се касае за бежанец, а за мигрант.

На последно място трябва да се подчертае, че е трайна практиката на ВАС е да не се уважават молбите именно, защото в С. няма нито въоръжен конфликт, нито безогледно насилие, а лицата търсещи закрила по-скоро са икономически мигранти. В този смисъл е решение №5451 от 27.05.2025г. по адм.дело №3838/2025г. на ВАС Ю., в което конкретно е визирано, че представените справка са по-актуални от становището на ВКБООН от м.12.2024г. , то които е видно, че много сирийци се завръщат в страната си, има широка мрежа от услуги, заявки на властта за отговорност при насилие над цивилни лица и т.н..

С оглед изложеното жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Водим Съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на А. А. М. гражданин на С. ЛНЧ [ЕГН],

срещу РЕШЕНИЕ № 1988 от 27.02.2025г. на Председателя на ДАБ, с което е отхвърлена молбата му за закрила.

Решението може да се обжалва с касационна жалба до ВАС, депозирана чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия:

Съдия: